

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Casian Tamara în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Siminiuc Marius XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 29.08.2019 – 24.03.2020

instanța de apel: 12.05.2020 – 16.09.2020

instanța de recurs: 02.12.2020 – 03.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 24 martie 2020, Siminiuc Marius a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ceea ce constituie 35000 (treizeci și cinci mii) lei.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată lui Siminiuc Marius s-a adăugat în întregime, pedeapsa stabilită în baza sentinței Judecătoriei Ungheni din 01 martie 2017 prin care Siminiuc Marius a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2), lit. e), f) și 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 84 Cod penal, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și în conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat cu un termen de probă de 4 (patru) ani, și, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, conform art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare fiind suspendată condiționat cu un termen de probă de 4 (patru) ani, stabilită prin sentința Judecătoriei Ungheni din 01 martie 2017, și amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ceea ce constituie 35000 (treizeci și cinci mii) lei.

În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal, pedepsele aplicate urmând a fi executate de sine stătător.

Instanța a adus la cunoștința lui Siminiuc Marius și a explicat faptul că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

S-a aplicat față de Siminiuc Marius, măsura preventivă obligația de a nu părăsi țara, care se menține până la devenirea sentinței definitive.

S-a încasat de la Siminiuc Marius, născut la XXXXX, originar din s. XXXXX raionul XXXXX, domiciliat în mun. XXXXX str. XXXXX, numărul de identitate XXXXX în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă totală de 128 (una sută douăzeci și opt) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Siminiuc Marius, la data de 30 iulie 2019, aproximativ ora 20:00-21:00, aflându-se la domiciliul său, situat în mun. XXXXX str. XXXXX, fiind în stare de ebrietate a inițiat un conflict cu sora sa Cojocarui Mihaela numind-o cu cuvinte necenzurate și solicitându-i ca să îi predea cheile de la locuință, după care să părăsească locuința. În vederea aplanării conflictului a fost apelat serviciul 112 și a fost solicitată intervenția poliției. Ca urmare a acestui fapt pentru elucidarea tuturor circumstanțelor cazului la fața locului s-au deplasat colaboratorii de poliție IP Ungheni Crețu Oleg și Budeanu Sergiu, care i-au solicitat lui Siminiuc Marius să înceteze acțiunile ilegale, însă ultimul nu a reacționat și a continuat să îi numească pe toți cu cuvinte necenzurate inclusiv și pe colaboratorii de poliție, amenințându-i cu răfuiala fizică. În continuarea acțiunilor sale criminale, Siminiuc Marius nu s-a conformat cerințelor legitime ale polițiștilor, manifestând lipsă de respect față de reprezentanții organelor de drept care au intervenit pentru a curma faptele sale antisociale, cunoscând cu certitudine că angajații de poliție se aflau în exercițiul funcției, urmărind scopul sistării activității lor de serviciu, intenționat, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea occipitală a capului și o lovitură cu piciorul în regiunea trunchiului părții vătămate Budeanu Sergiu cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară XXXXX din data de 16 august 2019 o echimoză în regiunea sternului care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Acțiunile inculpatul Siminiuc Marius au fost calificate de instanța de fond în baza art. 349 alin. (1^a) Cod penal, adică aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența în legătură cu

participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r-ului Ungheni, Ciugureanu Maxim, prin care a solicitat casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Siminiuc Marius să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) și stabilită o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 2 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 85 Cod Penal pentru cumul de sentințe prin adăugarea parțială a pedepsei stabilite prin sentința din 01 martie 2017, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a menționat că:

- privitor la caracteristica lui Siminiuc Marius, acesta anterior a fost judecat și la momentul săvârșirii infracțiunii se afla în termen de probă. Astfel, potrivit sentinței din 01 martie 2017, Siminiuc Marius a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin (2) lit. e) f) și 287 alin.(1) din Codul penal, iar în baza art. 84 Cod penal i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 s-a dispus ca pedeapsa aplicată condamnatului Siminiuc Marius a o suspenda pe un termen de probă de 4 ani;

- deși Siminiuc Marius a fost condamnat prin sentința din 01 martie 2017 pentru comiterea a două infracțiuni cu aplicarea violenței, acesta în termenul de probă comite o nouă infracțiune însoțită de aplicarea violenței asupra colaboratorilor de poliție, fapt care denotă în mod direct atitudinea ultimului față de infracțiunile săvârșite și față de pedeapsa aplicată;

- susține că, deși art. 90 alin (11) Cod penal prevede că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei comite în perioada de probațiune sau în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendare condiționată se soluționează de instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei;

- în atare circumstanțe, la individualizarea pedepsei instanța de judecată urma să țină cont de opinia Biroului de Probațiune Ungheni privitor la comportamentul inculpatului Siminiuc Marius, însă o astfel de informație la materialele cauzei nu se găsește;

- instanța în mod eronat a indicat ca circumstanță atenuantă - recunoașterea vinovăției de către Siminiuc Marius, ori o asemenea circumstanță în prevederile art. 76 Cod Penal nu se regăsește;

- datorită faptului că Siminiuc Marius a optat pentru examinarea cauzei în procedură restrânsă conform 364¹ Cod de procedură penală, recunoscând vina în săvârșirea infracțiunii, acesta a beneficiat de reducerea pedepsei în conformitate cu prevederile legale, astfel că recunoașterea vinei în acest caz nu poate fi ca fiind o circumstanță atenuantă;

- suplimentar, instanța de judecată în sentință a indicat că circumstanțe agravante nu au fost, or conform rechizitoriului s-a stabilit cu certitudine că în privința lui Siminiuc Marius a existat circumstanța agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a fost condamnată pentru a infracțiune similară sau alte fapte ce au relevanță la cauză, circumstanță care urma să fie luată în considerare de instanța de judecată;

- în cadrul ședinței judiciare s-a stabilit că partea vătămată Budeanu Sergiu nu a înaintat careva pretenții de ordin material sau moral față de Siminiuc Marius și prin urmare ultimul nu a reparat prejudiciul așa cum invoca instanța de fond în sentință;

- instanța de judecată, procedând în modul descris mai sus, a pronunțat o sentință prin care a stabilit o pedeapsă exagerat de blândă inculpatului Siminiuc Marius, sentință care în final o consideră a fi contrară legii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2020, a fost admis apelul declarat de procurorul în Procuratura r-lui Ungheni, Ciugureanu Maxim, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care lui Siminiuc Marius recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal i s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare pe termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin cumul parțial de pedepse, s-a adăugat parțial, la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Ungheni din 01 martie 2017 și s-a stabilit inculpatului Siminiuc Marius, pedeapsă definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei cu închisoare pentru inculpatul Siminiuc Marius de calculat din data reținerii.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a menționat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin

prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Siminiuc Marius încadrarea juridică corespunzătoare, conform prevederilor art. 349 alin. (1¹) Cod penal, adică aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Siminiuc Marius și pe deplin prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Budeanu Sergiu (f.d.17); declarațiile martorului Cojocaru Mihaela (f.d.20); datele de fapt constatate prin procesul - verbal de cercetare la fața locului din data de 30 iulie 2019, prin care a fost cercetat locul unde a avut loc conflictul dintre Siminiuc Marius și celelalte persoane și unde cet. Siminiuc Marius i-a aplicat o lovitură părții vătămate Budeanu Sergiu și de unde a fost ridicată o bărdiță (f.d.8-9); datele de fapt constatate prin ordonanța de ridicare a corpurilor delict din data de 31 iulie 2019, a fost recunoscut în calitate de corp delict bărdița ridicată de la fața locului (f.d.10); datele de fapt constatate prin raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din data de 16 august 2019, prin care s-a constatat la Budeanu Sergiu o echimoză în regiunea sternului, leziuni care se califică ca vătămări corporale neînsemnate (f.d.26).

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei). Astfel, instanța de apel a preluat argumentarea vinovăției primei instanțe și constată temeinicia acesteia.

În raport cu motivele invocate de către acuzatorul de stat în apelul depus, instanța de apel a reținut că potrivit prevederilor art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Mai mult, instanța de apel a reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

La caz, privind gravitatea infracțiunii săvârșite, conform art.16 din Codul penal, instanța de apel a atestat că infracțiunea săvârșită de Siminiuc Marius, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În continuare, instanța de apel a reținut că circumstanțe agravante, stabilite de art. 77 din Codul penal, în sarcina inculpatului nu au fost reținute.

Totodată, instanța de fond a reținut în calitate de circumstanță atenuantă – recunoașterea vinovăției.

În context, instanța de apel nu a reținut în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel, în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în

conformitate cu art.364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerare recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă a faptului recunoașterii vinovăției ar însemna acordarea unei bivalente juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Respectiv, instanța de apel nu a reținut în privința lui Siminiuc Marius careva circumstanțe atenuante conform prevederilor art. 76 din Codul penal.

Subsecvent, instanța de apel la stabilirea categoriei și limitei pedepsei, va ține cont de circumstanțele cauzei, dar și de personalitatea inculpatului. Astfel, potrivit caracteristicii eliberate de organul de poliție, în prezent Siminiuc Marius se află la evidența biroului de probațiune. În cercul său de prieteni se află persoane ce sunt în vizorul poliției. A avut aduceri forțate la Inspectoratul de Poliție Ungheni. (f.d.32). Prin Ordonanța procurorului în Procuratura r-ului Ungheni, Radu Nicorici din 28.02.2013 s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința lui Siminiuc Marius în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod Penal în legătură cu constatarea circumstanței minoratului, conform prevederilor art. 54 Cod Penal.

Prin sentința judecătoreiei Ungheni din 01 martie 2017, Siminiuc Marius a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin (2) lit. e) f) și 287 alin.(1) din Codul penal, iar în baza art. 84 Cod penal i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 s-a dispus ca pedeapsa aplicată condamnatului Siminiuc Marius a o suspenda pe un termen de probă de 4 ani.

Respectiv, chiar dacă anterior Siminiuc Marius a comis infracțiuni, instanța de judecată i-a acordat posibilitatea de a se corecta și a demonstra că faptele comise au fost o întâmplare și o greșeală, fără izolarea lui de societate.

Totuși, necătând la faptul că Siminiuc Marius se afla în termen de probă pentru comiterea unei infracțiuni grave, cum este jaful, la data de 30.07.2019 acesta fiind în stare de ebrietate nu doar că a opus rezistență unui colaborator de poliție aflat în exercițiul funcției, dar și i-a aplicat lovituri.

Astfel, reieșind din personalitatea și comportamentul inculpatului Colegiul Penal conchide că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea lui Siminiuc Marius va fi posibilă prin aplicarea celei mai blânde pedepse prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal.

La caz, instanța de apel consideră că scopul legii penale cu referire la inculpatul Siminiuc Marius va putea fi atins doar prin stabilirea în privința acestuia a sancțiunii în formă de închisoare.

Totodată, ținând cont de faptul că Siminiuc Marius nu a îndreptățit încrederea acordată de instanța de judecată, săvârșind în termenul de probă

o nouă infracțiune, cu aplicarea violenței, instanța de apel a conchis că corectarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea de societate, corespunzător anume această pedeapsă poate atinge scopul de corectare și reeducare.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Casian Tamara în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

5.1. În motivarea cererii de recurs avocatul a invocat că:

- pedeapsa aplicată de instanța de apel este prea aspră în raport cu circumstanțele cauzei penale;

- instanța de apel la individualizarea pedepsei nu a ținut cont de faptul că Siminiuc Marius a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a recuperat prejudiciul material și moral al părții vătămate, care nu are careva pretenții, a recunoscut vina atât la faza de urmărire penală, cât și la etapa examinării cauzei în fond solicitând examinarea cauzei pe baza probelor din dosar;

- instanța de apel nu aluat în considerație că Siminiuc Marius se căiește sincer de cele comise și a achitat amenda aplicată prin sentința din 24.03.2020, practic executând pedeapsa pecuniară.

6. Referință asupra recursului ordinar a fost depusă de către procuror, prin care a invocat că lipsesc temeiuri de casare a deciziei instanței de apel și se constată inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, avocatul Casian Tamara își exprimă dezacordul cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, insistând asupra aplicării unei pedepsei nonprivative de libertate în privința inculpatului, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării

decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

La examinarea recursului, Colegiul penal atestă că nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acestuia, pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 05 ani 03 luni, cu excluderea art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

Instanța de recurs constată că, recurentul invocă dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpatului de către instanța de apel, și anume în latura penală în partea neaplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal la acest capitol menționează că potrivit practicii judiciare constante, suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei, stabilită de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare, prin suspendarea pentru o anumită perioadă de timp a executării pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Iar, pentru aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei este imperativ ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea acesteia. Instanța de judecată își argumentează decizia, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecății, Colegiul penal constată că instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului Siminiuc

Marius, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Colegiul reține că, în cauza dată, inculpatul a recunoscut săvârșirea infracțiunilor imputate și a solicitat de a fi judecată cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către prima instanță, beneficiază de reducere cu o treime a

limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În continuare, luând în considerație faptul că inculpatul Siminiuc Marius, a acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acesta beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În prezenta speță, Colegiul atestă că, inculpatul Siminiuc Marius, a fost condamnat în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal, la 6 luni închisoare, iar în conformitate cu art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin cumul parțial de pedepse, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Ungheni din 01 martie 2017 și s-a stabilit inculpatului Siminiuc Marius, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La caz, analizând pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 3 luni, aplicată inculpatului Siminiuc Marius, Colegiul penal a stabilit că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, cu aplicarea art. 85 alin.(1) Cod penal, și prin urmare instanța de apel nu a comis nici o eroare de drept la individualizarea pedepsei, iar dezacordul părții apărării cu pedeapsa stabilită ce se încadrează în limitele legale, nu poate constitui în sine un argument verosimil și justificat pentru susținerea temeiului de drept invocat pentru casarea hotărârii atacate.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, precum și prevederilor art. 79 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Siminiuc Marius, or, avocatul Casian Tamara nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constatat concret eroarea admisă de către instanța de apel la individualizarea executării pedepsei.

Colegiul penal, suplimentar, menționează și faptul că pedeapsa stabilită, corespunde și prevederilor Recomandării Comitetului de Miniștri referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate, adoptate la 19 ortombrie 1992, aceasta fiind corespunzătoare sancțiunii și totodată

proporțională gravității infracțiunii comise, precum și situației personale a făptașului.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Casian Tamara în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Siminiuc Marius XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 02 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda